

vladimir kopicel

4 x 20 ekološki ram

1

Sjaj se ne gubi na takvoj visini.
Reč, suva, pali drvo: suv metal igru
(takvu) ne poznaje,
a ipak se vešto stapa sa oblakom.
Takav sjaj tek skriva razliku pritiska:
čist vazduh (prazan) pritiska obilje.

Sigurnost se gubi pri stalnoj brzini.
I šta sad da radi Konkord nad Njujorkom?

Malo dima i malo vatre.
Reči preko mora i reči u more.
Sjaj se diže iz mora, sjaj
se vraća u more: vazduh poznaje moć
izvan oblaka moći.

Nereus briše slova o magli i o peni:
crveni Belov kabel trune na dnu u soli,
dok satelitske veze sapliću atmosferu.

Ipak,
nad njima kruži ravnoteža ozona.
Raspodeljeni zraci: stara zemlja,
mlad mesec.

2

Šta je mislio Raderford, u krugu mesečine,
o sjaju pola u noći: dar duše
veje na sante.
Beli kit, kada je ugrožen,
stresa balast u talase: ptice na njegovim leđima
sporo uvlače kandže.

Ako smo suzili okvir, zadobili smo jarost.
Smeh i jarost na vodi,
sa cvetom: iza stakla.
Zagrljaj hladne struje i hladnog preobraćanja.
Zaborav stasanja tvrave, cvetanje mora,
Alka.

selimir radulović

utisak neodoljiv

JEDAN SMJER

Glava je
opšte mjesto
u poeziji
prisutna kod mnogih
okrenimo je na drugu
stranu
i tumačimo
kao
kada bi
u pjesmi vidjeli
to
to
i
to

PSI

Naše
počinje i
završava
po kiši
kada ptice
promrzle i mokre
potraže utočište
ako se
izuzmu Psi
naša kost
ima samo jednu
funkciju

SLIKA ISTA

I danas
kad se samo sjetim
dolaska
nikako da se odlučim
jedni su svirali u
rogove
drugi lomili prozore
treći ispaštali za
buduće grijeh

Tup metal diše u povelju, u nekom naručju močvara,
sa navojima i naponom, sa odrazom
bez pokrova.
Paučina na istoku račva se prema zapadu:
pred zoru plima podrhtava
ođ niskofrekventnog spokoja.

Lanac jutra se podiže, sa sidrom, tiho: bez glasa.
Sidro je orkan (prigušen), udica: malj od zlata.

3

Sjaj se ne gubi na takvoj visini.
Reč, vruća, hladi zemlju: vruć oblik igru
(takvu) potpomaže.
I vešto je bljuje kroz okvir ekrana.
Podignut glas u etru, deluje kao etar:
ravnoteža se stresa na obadva kanala.

Zaboraviti kretnje, kontrolisati vazduh.
Kontrolisati zvezde i zamah protuberanca.
Onako kako je gore, ovako kako je dole.
Isforsirana tabula: Hermes
i Arijadna.

Opet neobuzdana, svuda izbija nafta:
iz korenja i trunja, iz potpalublja i straha.
Šlag za usahla mora, suviše upoznata,
nuđi im moderno lice: od smrada
i od sjaja.

SALT, salz, Suez, su biber:
metaforika praha.
Hvataljka raka, krak sipe.
Pećurka oblaka: PH.

4

Šta je usnio Zonenfeld, u skrovitome trenu
bez balansa i tega nad mrežom meridijana:
o praznim terazijama, o olovu i perju?
O maslinovom gaju u šaci peska.
Hanaan.

Ko je digao kamenje da se žari u noći
u senj Južnoga krsta, u bedru Vodolije?
Svet svoje ime prepoznaje
s obrisa poštanskih žigova: sa iskrivljenim odrazom
i datumom.
Sluz zmije.

Izokrenuto stablo i mène hlorofila,
zaogrnuti maglom, nagoveštavaju splet
prenapregnutih čula u nemom treperenju:
venac trava se zatvara
u pentagramski cvet.

Blago proleće Astarte, u poduprtom hramu
(bez granica i međa), pokreće mesečev sat:
sa stostrukim kazaljka, bez obeležja smera.

Mlad i zanosan mag, zaljubljen u san i vičkraft.

kad sam dotako suknu
majčinju sve je bilo
jasno
sa prvim slovima
zamaglilo se i traje
do danas
u naredne sate
ne očekujem
neke veće
promjene

PROJEKT ILI LIK IDEALNOG

Jedna soba
sasvim je dovoljna
da lik žene
ne bi gubio
od nama tako dalekog
neuhvatljivog šarma
ili
jedna cigla
više jedna cigla
više jedna cigla
jednako je
tri